

வைஷ்ணவ நூல்கள்

ராகவாசாரியர்

இயற்றிய

திருமால் வெண்பா

திருமகள் துதி

செந்தா மரையுறையுஞ் சேயிழையை மூவுலகும்
தந்தா தரிக்கும் தனிமுதலை - நந்தாது
மாயன் மறுமார்பின் மன்னுமணி விளக்கை
ஆயு மனமே யடை.

காப்பு

திருமாறன் வெண்பாவைச் செப்புதற்கு நெஞ்சே
வருமாறன் றான்மலரை வாழ்த்து.

நூல்

தாமரையாள் மேவுந் தடமார்பா! தண்டமிழால்
மாமறையைச் செய்த மகிழ்மாறன் - நாமருவப்
போற்றிப் புகழ்ந்துரைக்கும் புண்ணியா! வென்னிடரை
மாற்றிப் பணிந்தருள வா.

1

காதலித்த நற்பொருளுங் கைகூட்டும் வெவ்வினையின்
தீதவித்து நற்கதியிற் சேர்க்குமால் - மாதவத்தர்
நச்சிப் புகழ்ந்தேத்தி நாண்மலரை யிட்டிறைஞ்சும்
அச்சதன் றன்பொன் னடி.

2

Our Websites

உலகத் திருணீக்கி யுத்தமரைத் தன்பால்
நிலவ வருள்புரிந்து நின்றல் - நலமிகுந்த
பூவிந்தை மேவிப் பொலிமார்பன் பொன்னாடைக்
கோவிந்தன் கொண்ட குணம். 3

வண்குமுத வாயார் வனப்பில் மிகவாழ்ந்து
பண்கனிந்த வாய்மொழியைப் பாராது - வண்செவியே
வாசவனும் நான்முகனும் வார்சடைய னுங்காணாக்
கேசவன்றன் மெய்ச்சரிதங் கேள். 4

தொழுவார் துயரொழித்துத் தொல்லறிவை யாக்கி
வழுவாது வீடளிக்க வற்றாம் - மழுவாளும்
அஞ்சக் கரத்தா னலரா னறியாத
அஞ்சக் கரத்தா னடி. 5

கண்டக்கா லுள்ளங் கரையாதோ காதலித்த
தொண்டர்க் கருளுந் துணையானைப் - பண்டை
யருமறையுங் காணாத வப்பனை யொப்பில்
தருமனையென் னெஞ்சத்துட் டந்து. 6

புகழ்கின்ற நான்மறையும் புத்தேளிர் தாமும்
இகல் வென்ற மாமுனிவர் யாரும் - அகன் மதியால்
தேடுகின்ற பாதச் செழும்பொருளே யின்றெனது
கோடுகின்ற நெஞ்சகத்தைக் கொள். 7

நறவார் துளவணியு நாரா யணனை
மறவா திருக்கின் மனனே - பிறவாத
பேரின்ப நன்னிலையைப் பெற்றாய்நீ யற்றிடுவாய்
பாரின்பப் பாழ்வலையின் பற்று.

8

வழுத்துவார் நன்மனத்து வாழும் பரமன்
எழுத்தினால் காண யியையான் - சுழுத்திதன்னில்
சாக்கிரத்தை யுற்றோர் தனிக்காண்ப ரல்லாதா
ராக்கிரகத் தாலறியா ராங்கு.

9

மைதிகழு மேனி மணிவண்ணன் மாறொழிக்கும்
கைதிகழு மாழிக் கருங்கொண்டல் - பொய்திகழும்
சிந்தை யுடையேனைச் சேவடிக்கே சேர்த்தருளும்
எந்தத் துயர்வருமா லின்று.

10

சொல்லரிய நான்மறையுஞ் சோர்ந்துணர மாட்டாது
மெல்லத் திரும்பி மெலிந்தே - எல்லைக்
கடங்காப் பெருவெளியா யன்ப ரகத்தே
யொடுங்காது நின்றவொன்றை யுற்று.

11

சங்கந் தனிக்கரத்துச் சாரு நெடுமாலே!
மங்கை யுறையு மணிமார்பா! - துங்கவிடைச்
செஞ்சடையான் போற்றுந் திருவடியாய் வெந்துயரம்
நெஞ்சடையா வண்ணம் நினை.

12

கேசவனை நாரணனைக் கேளா ரொடுங்கிடமுன்
வாசவனைக் காத்த வலியோனைப் - பாச
வினையொழிய நன்மனமே வேண்டுதியேல் ஞாலத்
துனையொப்பா ருண்டோ வுரை. 13

சூளா மணியாய்த் தொடரு மகத்திருளைக்
கேளா தொழித்துக் கிளரறிவால் - மீளாப்
பதமளிக்கும் பண்பினதாம் பாற்கடலில் மேவி
இதமளிப்பான் றாளி னிணை. 14

நீலநிறக் காலன் நிமிர்பாச மென்செய்யும்?
மேலைவினை யென் செய்யும்? மெய்யுணரின் - கோலத்
திருவருவ மென்னெஞ்சிற் நீகழுங்கா லன்றைக்
கொருதுயரும் யானடையே னுற்று. 15

சுரும்புறையு மென்கூந்தற் றோகா யிவட்குக்
கரும்பிறையால் நேர்ந்த கவலை - இரும்பவ்வம்
முன்கடைந்தான் முன்மொழிந்து மொய்துளவத்தார் வேண்டல்
உன்கடமை யன்றோ வுரை. 16

மறையறியா வொன்றை மலரான றியான்
பிறையணியும் பெம்மானோ பேசான் - நறையொழுகுங்
கற்பகத்துப் பொன்னுலகோர் காணார்முன் கண்டதே
வெற்புநிகர் வேழம் விரைந்து. 17

நெய்தற் கரியானை நீள்கமலை நாயகனை
எய்தற் கரியானை யெம்மானைத் - துய்ய
அறிவாளர் போற்று மமலனையே நெஞ்சத்
துறவாள னாக வுணர்.

18

ஏதக் கடனீங்க வெந்தா யுனதடியாம்
போதத்தை நல்கப் புரிவாயோ - சீதச்
செழுந்தா மரைவிரும்பு சேயிழையாள் மார்பா!
தொழுந்தா மரையடியாய்! சொல்.

19

பித்த மயக்கிற் பிணிப்புண் டுழல்வேனைச்
சித்தந் தெளியுந் திறமடையப் - பத்தி
நிலையு மடியார்க்கு நீடுயரம் போக்கும்
அலையுட் கிடந்தா யருள்.

20

வம்பணிந்த கூந்தன் மடவார் படுவலையுள்
நம்பிக் கிடந்துழலும் நாணிலிக்கும் - உம்பர்
அடையா நிலைபெற் றடைய வருமோ
படியேழு முண்டாய் பகர்.

21

நறவார் துளவணிந்த நாரணன்றன் பாதம்
மறவாது நெஞ்சே வழுத்தின் - பிறவாத
மெய்ப்பதவி யெய்தும் விறற்காலன் வெம்பாசம
எய்ப்பதனுள் வாரா திசைந்து.

22

சொல்லற் கரிதாஞ் சுகப்பொருளைத் தீவினையோர்
புல்லற் கரிய புகழ்ப்பொருளை - மல்லற்
றொடைமாறன் போற்றுந் துணையிலியை நெஞ்சத்
திடர்மாற மென்கிளியே யேத்து.

23

ஆலத் திலையி லறிதுயில்கொ ளம்மானை
ஞாலத்தை முன்னளந்த நாயகனைச் - சீலத்து
நன்முனிவ ரேத்து நறுங்கமலை கேள்வனையே
கன்மனமே யேத்தக் கருது.

24

சங்க முறலாற் றளிர்க்கொடியுந் தோன்றுதலால்
பொங்கு மணியும் பொலிந்திடலால் - செங்கண்
நெடுமாலே நின்னை நிகர்க்குமா லாழி
வடுமாற்ற மன்று வழக்கு.

25

எங்கள் பெருமானை யேந்திழையாள் நாயகனை
அங்கங் கரிய வழகானைப் - பொங்கும்
சுடராழிக் கையானைத் தொல்லமரர் கோனை
இடராழி நீங்க விறைஞ்சு.

26

அன்னந் துறந்தா ளணிதுறந்தா ளந்தளிர்க்கை
வன்னங் குலவு வளைதுறந்தாள் - இன்னும்
உயிர்துறக்கு முன்னே யுதவாயோ வாயர்
தயிரிறக்கும் வாயுடையாய் தந்து.

27

கரமொன்றி லாழி கரமொன்றிற் சங்கம்
உரமொன்றில் மாமணிதா னொன்றும் - சிரமொன்றில்
தாரொன்று மாமுடியே தாமரையு முந்திதனில்
காரொன்று மேனியன்பாற் காண். 28

பொங்கெரியி னின்று புலனைந்துந் தாமடக்கிப்
பங்கமிலா நற்றவங்கள் பாரித்தும் - எங்கும்
கரந்துறையுங் கார்முகிலைக் காணாதார் காணார்
நிரந்தரமா நல்லின்பம் நேர்ந்து. 29

நந்தமரு முன்கை நறுநுதலாள் மார்பிருக்க
அந்தமிலா வன்பா லழுங்கினேன் - வந்தென்
அருகிருக்குந் தோழி யவன்மார் பணைந்து
பருகிடநீ செய்வாய் பரிந்து. 30

நறுந்துளவஞ் சூடி நறுநுதலாள் நெஞ்சம்
வெறுந்துகளாச் செய்தல் விறலோ? - உறுங்கவலை
நீக்கி யடியாரை நெஞ்ச மிகமகிழ்
வாக்குந் தனிப்பொருளே யன்று. 31

நின்னைப் பிரிந்து நிலையிலா விவ்வுலகில்
துன்னும் வினையிற் சுழல்வேனைப் - பொன்னிற்
பொலிகின்ற வாழிப் பொருபடையோ யென்றன்
வலிதுன்று வெந்நோயை வாட்டு. 32

செம்பொருளை யென்மனத்துச் சேர வருளுங்கொல்
வெம்பிறவி சேர வெருட்டுங்கொல் - உம்பர்க்
கழுதளிக்க முன்னொருகா லாரணங்காய்த் தோன்றி
எமதகத்து நிற்கு மிறை.

33

பகருங்கால் மாயன் பதமன்றி நாளும்
புகலும் பிறிதுண்டோ போக - இகல்கடந்த
ஆயன் மணிவண்ணன் அன்ப ரகத்துறையும்
நேயனைநீ நெஞ்சே நினை.

34

நினைக்கும் விழுந்தரற்றும் நின்மலா வென்னும்
எனைக்காக்க வாராயோ வென்னும் - வினைக்கு
விழுமருந்தே யென்றன் விளங்கிழையா ளுய்யத்
தொழுதலல்லா லென்செய்வேன் சொல்.

35

அறையு மறையு மருநாலும் யாவும்
கறையுண் மனத்தர் கருதார் - குறைவில்லா
நற்குணத்தி னார்க்கே நலந்தருமால் நல்விளக்கு
எக்குணமோ கண்ணிலற்கு மிங்கு.

36

இங்கொன் றறியா வெளியேன் மடநெஞ்சம்
தங்கும் வினையுள் தளராது - பங்கயக்கண்
மாயா வுனதடியை வாழ்த்திக் கரைசேர
ஓயா தருளா யுவந்து.

37

பன்னிருவர் பாடும் பெருமான் பதமலரைத்
துன்ன ஒருநாள் துணியாயோ - கன்னல்
சிலைவளைக்கும் சேயிழையார் செய்ய வருவாம்
வலையலைக்கும் நெஞ்சே வழுத்து.

38

பவளக் கொடிதாங்கிப் பன்மணியு மேந்திக்
குவளைக் கருநிறமுங் கொண்டு - தவளத்
திருமுறுவல் வில்வீசுந் தெய்வக் கடலென்
மருவிதய மேவு மகிழ்ந்து.

39

நீலத் திருமேனி நெஞ்சங் கவர்ந்திடுமக்
கோலத்தை யென்னென்று கூறுவேன் - ஞாலத்துப்
பொங்கோத நீரிற் பொலிதா மரையன்ன
மங்காத வாய்கண்கை வாய்ந்து.

40

வாழ்த்துவார் வார்கழலை வண்முடியின் மீதணியப்
பாழ்த்த பெரும்பிறவி பாறிடுமால் - வீழ்த்த
நறைகமழு மென்றுளவ நாரணனா மெங்கள்
இறையடியை யெப்பொழுது மேற்று.

41

ஏறுகந்த செஞ்சடையான் ஏற்ற நறுமலரான்
கூறுகந்த செங்கண்ணா! கோவிந்தா! - மாறொருவ
ரில்லா வுரத்தானே யின்புறவே நின்னடியைப்
புல்லா நினைத்தேமைப் போற்று.

42

பூமகளும் நாமகளும் போற்றிப் பொறியரவின்
மாமகரப் பாற்கடலின் மன்னியவெங் - கோமகன்றன்
பொன்னடியை நன்மனமே போற்றிப் புகழ்ந்திடுவாய்
வெந்நரகஞ் சேரா விரைந்து. 43

விரைந்து தொழில்கேட்பர் விண்ணுலகி னுள்ளார்
கரைந்த மனத்தினராய்க் காரின் - புரைந்த
திருமேனி மாயன் றிருவடியை நெஞ்சிற்
றருமேலோர்க் கிவ்வுலகிற் றாழ்ந்து. 44

தாழுங் குழல் மடவார் தம்வலையிற் சிக்காது
வாழு மடநெஞ்சே வாழ்த்துவாய் - ஊழின்
களங்கறுத்தான் கஞ்சத்தான் காணவறி யாத
களங்கறுத்த மேனியனைக் கண்டு. 45

கண்டுந் தெளியாது காசினியீர் காழ்பிறவி
மண்டும் வினையுண் மயங்குவீர் - தண்டுளவன்
பேரோத நீங்காப் பெருந்துயரம் நீங்குமால்
காரோத வண்ணன் கழல். 46

அருட்கடலா யாயிருரா யன்பனா யென்னுள்
மருட்கை தனையொழித்த மாயன் - திருக்கழலைப்
பற்றார் நெடுங்காலன் பாசக் கடுவலையு
ளுற்றார் பிழையா ருழன்று. 47

தெய்வந்தா னெங்குந் திகழ்ந்துளதா லென்றுரைத்துப்
பொய்வந் தனையும் புரியாமல் - ஐயோ
நெடுநரகில் வீழாது நெஞ்சேநீ மாயன்
கடிமலர்சேர் பொன்னடியைக் காண்.

48

எல்லாப் பொருள்கடொறு மெங்கு நிறைந்துறையும்
மல்லார் தடந்தோள் மணிக்குன்றைக் - கல்லார்
இருவினையு ளாழ்ந்திட் டிருநுவர் நெஞ்சே
கருதரிய நாரணனைக் காண்.

49

ஆனந்த மாகி யறிவாகி நின்றெங்குந்
தானந்த மில்லாத் தனியுருவாய் - மோனந்
தனையடைந்தா ருண்டருளுந் தண்ணமிர்தாம் நெஞ்சின்
மனையடைந்த செங்கணெடு மால்.

50

பற்றற் றொளிரும் பரம்பொருளைப் பாருலகிற்
கற்று மறியாக் கயவர்காள்! - சற்றே
நினைந்துய்ம்மின் நீண்மறையின் சார மிதுவே
புனைந்துரையு மன்று பொருள்.

51

இருளா மயக்கொழிய வெஞ்ஞான்று நெஞ்சின்
மருளா வகைநிரம்பு மாயன் - அருளாம்
பொழியமுத முண்ணுமா போற்றுவேற் குண்டோ?
பழவினையின் பற்றகலாப் பண்பு.

52

இன்பம் பெருகு மெழினலமுந் தான்பெருகும்
துன்பம் குறையுந் துணிவுண்டாம் - அன்பான்
மனமொழிக ளுக்கெட்டா மாய னடியைத்
தினநினைவார்க் கிவ்வுலகிற் றேர்ந்து.

53

பைந்துளவத் தாமன் பதம்பணிய வெவ்வினைகள்
நைந்து மனமே நலமுறுவாய் - செந்துவர்வாய்
மாதரார் வெவ்வலையின் மன்னி மயங்காது
போதராய் நெஞ்சே புகுந்து.

54

கைவிளங்கு மாழிக் கருமுகிலை நெஞ்சத்து
மெய்விளங்க வேத்த விரையாதார் - நெய்விளக்கு
சூலத்தான் வெம்பகட்டிற் றோன்றுங்கா லென்செய்வார்
ஆலத் திலையா னரண்.

55

செங்கமல வாண்முகமுஞ் செய்யதிருக் கண்ணும்
பைங்குமுத வாயும் பகர்செவியும் - மங்கை
உறைகின்ற பொன்மார்பு மோங்கென் மனத்தே
நிறைகின்ற வேறென் நினைப்பு.

56

நெஞ்சத்து ணிற்கு நிமல னடியிணையை
வஞ்சத் திருக்கவிழ வாழ்த்துங்கால் - கஞ்சத்துப்
பெண்ணருளு முண்டாம் பெரும்பிறவி நீங்குமால்
நண்ணரிய முத்தியுமாம் நாடு.

57

நெஞ்சங் கடந்த நிமலா விருவினையின்
வஞ்சங் கடக்க வழியருளாய் - நஞ்சக்
கறைக்கண்டன் றுன்பொழித்த கார்முகிலே! வண்டார்
நறைக்கண்டத் தண்டுளவோய் நன்கு. 58

நாடுங்கா னன்னெஞ்சம் நாரணனைத் தானாடும்
பாடுங்கா லன்னான் பதம்பாடும் - நீடுபுகழ்த்
தெய்வத் திருக்கழலைச் சென்னி புனைந்திடுமால்
உய்யத் தடையோ வுரை. 59

இன்ப மயமா யிருப்பதே யல்லாமல்
துன்பமய மாயிருக்கத் தோன்றுமோ - அன்பன்
தனதடியை நன்மலரால் தாழ்ந்திறைஞ்ச நாளும்
வினைகழல வெம்பிறவி விட்டு. 60

பாதம் பணிந்த பயனென்கொல் பங்கயத்து
நாதன் வணங்குகின்ற நாரணா - வேதந்
தொழுகின்ற பாதத் துணையா யடியேற்
கழுகின்ற நோயழியா தால். 61

நெஞ்சங் கலங்கி நிறையழிந்து நிற்கின்றாள்
தஞ்ச மிவட்குண்டோ சாற்றுவாய் - கஞ்சத்
திருக்கையாய் கண்ணாய் திருமார்பா நெஞ்சத்
திருக்கையாய் காண வினி. 62

நாண்மலர்சேர் பொய்கைக்கண் ணால்வாய் மதகரிமுன்
கோண்முதலை கௌவக் குலைகுலைந்து - நீண்மறையின்
மாமுதலே யென்றழைப்ப மற்றொன்றும் நோக்காமல்
ஆமுறையாற் காத்தா னரண்.

63

புருவச் சிலையும் பொழியமுதச் சொல்லும்
உருவக் கருநிறமு மோங்கிப் - பருவத்
தெழுந்ததோர் மாமுகிலே யென்மனத்து வெம்மை
விழுந்ததே யென்னோ? வியப்பு.

64

வஞ்சப் புலனடக்கி வள்ளா லுனதடியென்
நெஞ்சத் திருத்த நினையாயோ - கஞ்சக்
கருவிழியாள் கல்லுதிக்கக் கண்டாய் கவலும்
இருவினையி லாழு மெனக்கு.

65

கோசிகன்றன் வேள்வி குறையறமுன் காத்துகந்
தேசிகனை நெஞ்சத்துத் தேராது - பாச
மனைமக்கள் வாழ்வுகந்து மாநரகஞ் சேரும்
வினைமருவும் வெய்யேனை வேண்டு.

66

இன்றென் னிடர்தீர வெம்மா னிரங்குதியால்
கன்றும் வினையிற் கலங்காது - துன்றும்
செழுங்கொன்றைச் செஞ்சடையான் செல்ல லொழித்தாய்
அழுங்கும் வினையேனை யாள்.

67

வாள்விழியார் மாய வலையில் வருந்தாதுன்
றாள்வழியே நெஞ்சந் தனித்தொழுக - நீள்விழியால்
பாராயோ ஐயா பரமா பெருமானே!
தீராயோ வென்கவலை தேர்ந்து.

68

கங்கை யுறையுங் கழலானைச் செஞ்சடைமேல்
மங்கை யுறையு மழுவானைத் - துங்க
விடையானை முன்னம் விடைதொலைத்த வாழிப்
படையானை நெஞ்சே பகர்.

69

பண்ணுறுஞ் செவ்வாய்ப் பசங்குழவி மெல்லுருவம்
கண்ணாரக் கண்டு களியேனோ! - புண்ணாறும்
பொய்யைச் சுமந்து புலைநரகில் வீழாமல்
உய்யும் வழியை யுணர்ந்து.

70

கண்டுங் கருமக் கடலுட் கவிழ்ந்துழன்று
மண்டும் பிணியின் மயங்காது - திண்டிறல்சேர்
வேதச் சிரங்காணா மெய்ப்பொருளி னற்றுளவப்
பாதத் துணைமனமே பற்று.

71

பற்றற் றொளிரும் பரம்பொருளை யல்லாது
மற்றொன் றறியா மனத்தினர்காண் - எற்றும்
பவத்திரையை நீக்கிப் பணிந்தோரைக் காக்குந்
தவத்தினரா நெஞ்சே தரி.

72

இன்றென் னிடரொழிக்க வெம்மா னெழின்மார்வந்
துன்று நறுந்தார் துருவுமினே - மன்றற்
கொடிசே ரிடையீர் குளிர்முத்துஞ் சந்தும்
கடியாவே யென்றுயரைக் கண்டு.

73

நாகத் தணையில் நலங்கிளர வின்றுயில்கொள்
மேகத் துருவை விறலோனைக் - காகத்
தொருநயனம் போக்கு முரவோனை நெஞ்சே
யிருநயனங் காண வியை.

74

தாக்கு துயரந் தவிர்த்துச் சுகவருளைத்
தேக்கு பரமன் திருவடியை - நீக்கமற
நெஞ்சே நினைகுதியே னின்மலமா மென்னிலையை
எஞ்சா தடைவே னியைந்து.

75

ஐம்புலனிற் செல்லு மறிவை யொழித்துதறிச்
செம்பொருளிற் சேர்க்குந் திறங்கேட்கின் - அம்பரமாம்
போக்குவர வற்றிருக்கும் பூரணத்தை யெஞ்ஞான்றும்
நீக்கமற நெஞ்சே நினை.

76

மதவா ரணங்கொன்ற மாதவனை யென்கண்
உதவாது வேறெதனை யோர்வீர் - இதமார்ந்த
மென்மொழியீ ரென்றன் மிகுவே தனைதீரப்
பன்மொழியா லுண்டோ பயன்.

77

செங்கமலச் செல்வி செறிந்தினிது வீற்றிருக்கும்
பொங்குமணி மார்பப் புனிதன்பால் - சங்கையறச்
சென்றுரைமின் செங்காற் சிறையனமே! வல்வினையேன்
கன்று துயரங் கரைந்து.

78

திரைத்துக் கரைபொருஉந் தெண்டிரையே! மாயன்
வரைத்தடந்தோள் சேர வழியென் - உரைத்தும்
உணர்வரிய மெஞ்ஞான வுத்தமனை நிற்பால்
நிணமுலவு நேமியனை நேர்ந்து.

79

உணர்வரிதாய் நெஞ்சத் துறுவதா யென்றும்
புணர்வரிதாய் நின்ற பொருடான் - குணங்குறிசேர்
புல்லறிவு கொண்டு புகலற் கெளிதேயோ
சொல்லரிய நெஞ்சேநீ சொல்.

80

தாமரையைக் கண்டு தருக்கிச் செருப்புரியும்
காமருவு கண்ணுங் கனியிதழும் - மாமறைகள்
தேடுந் திருவடியும் தெய்வத் திருமார்பும்,
நீடுறையு மென்னெஞ்சி னேர்ந்து.

81

எந்தக் கரந்தா னெழிற்கமலை மெய்தழுவும்
அந்தக் கரத்தா லணைத்தருள்வாய் - சந்தம்
அமருநெடுங் கூந்த லாயிழையா ஞய்ய
இமிர்சங்க மேந்தினா யின்று.

82

இன்றென் மடமா னிருவிழிகள் நின்னுருவம்
குன்றாது காணின் குளிருமால் - அன்றேல்
பிறைமதிக்குங் காமன் பெருமலர்க்கு மாற்ற
நிறையிவட்கு முண்டோ நிலை.

83

கருத்தவிழக் கார்முகிலின் கங்கைக் கழலைத்
திருத்தமுற வேத்தத் தெரியின் - வருத்தமுறு
வெம்பவநோய் நீங்கும் வியன்பதமு மெய்தலுறும்
கம்பமுறு நெஞ்சகமே காண்.

84

வண்டுறங்குங் கோதை மடமானைத் திண்மார்பிற்
கொண்டு விளங்குங் குணக்குன்றைக் - கண்டு
தொழுதா ஞனைநினைந்து துன்புற்றா ளென்மின்
எழுதா வருவுடையீ ரின்று.

85

பைஞ்சிறைய மென்கிளியே பங்கயக்கண் மாயன்பால்
நஞ்சனைய வாட்க ணறுநுதலாள் - கஞ்சமலர்க்
கண்டுகிலா என்னங் கருதா ளெனமொழிந்து
வண்டுளவத் தாரினைநீ வாங்கு.

86

பெரும்பிறவி நீங்கிப் பிரிவிலா னந்த
அரும்பதவி யெய்த வவாவின் - சுரும்பு
மருவார் துளவணிந்த மாயன் பதத்தை
ஒருவாது நெஞ்சே யுரை.

87

மந்திரமும் வேண்டேன் மருந்தறியேன் மாணிக்கச்
செந்திருவி னாயகன்றன் சேவடியைச் - சிந்தித்துத்
தோத்திரிக்கப் பெற்றேன் துயரங்க ளென்செய்யும்
நாத்திரிக்கே னன்னெஞ்சே நான்.

88

தந்தால் பிழைத்திடுவாள் தாராக்கால் நீபிழைப்பாய்
செந்தா மரையாள் செறிமார்பா! - அந்தோ
மலர்க்கணைக்கும் மாமதிக்கும் வார்கடற்கு மேங்கும்
கொலைக்கண்ணாட் குன்றார் கொடு.

89

முன்னிகழ்ந்த நற்குறியால் மொய்குழலாள் வெண்மணன்மேல்
பொன்னெகிழ் மேனி புலம்பெய்த - இன்னருளால்
நேரா தவளை நெருங்கா திருந்தனையே!
காராயா! வென்னோ? கருத்து.

90

கடிசேர் துழாய்முடியன் காமருபூங் கோதைத்
துடிசே ரிடையாள் துணைவன் - அடிசேர்ந்து
போற்றும் புகழுடைய புண்ணியரைத் தன்னுலகில்
ஏற்று மிறைவனைநீ யேத்து.

91

அமுதிற் பிறந்த வணியிழையாள் கோனைக்
குமுதத் திருமொழியீர் கொண்டு - நமதிந்தக்
காரிகையின் துன்பக் கடலைக் கடத்துவிரேல்
நேரிழையு முய்வாள் நினைந்து.

92

காண்டற் கரியானைக் கண்டக்கா னீங்கானை
வேண்டற் கெளியானை வேண்டினரின் - தாண்டற்கு
மேவானைத் தம்முள்ள மேவினர்க்கு நல்லமிர்த
மாவானை நெஞ்சே யடை. 93

தண்டுளவ நீண்முடியுந் தாமரையாள் சேர்மார்பும்
புண்டரிக வாள்விழியும் புன்முறுவல் - கொண்டிலகு
செவ்வாய் மலருஞ் செறிபுருவ வில்லினையும்
எவ்வா றினிமறப்பேன் யான். 94

வண்டுளவந் தங்கு மணிமுடியான் வாண்மதிபோல்
விண்டு விளங்கும் வியன்வளையான் - தொண்டர்
துயரொழிக்கு நேமியினான் தொல்வினையைப் போக்கும்
மயலொழிக்க வென்மனத்து வந்து. 95

சிற்றவையின் சீற்றச் செருக்காற் சினங்கொண்டு
பெற்றவனை நோக்காப் பெருவனத்தை - யுற்றோர்
அருந்தவத்தைச் செய்த அழகனைமுன் காத்த
வருந்துவரை மன்னனை நீ வாழ்த்து. 96

நெஞ்சக் கொடுமை நெகிழ்ப் புறம்புறையும்
வஞ்சக் கொடுவினைகள் வாட்டமுறக் - கஞ்சத்
திருவுந்தி மேவும் திருத்தன்றா ணாளு
மருவு மனனே மகிழ்ந்து. 97

ஆர்கலியை முன்கடைந்த வச்சதா வம்புலிசேர்
வார்சடையன் காணாத வள்ளலே - கார்புரையும்
வண்ணத்தாய் வந்தென் மனம்புகுந்தாய் அன்பரகத்
தெண்ணத்தாய் என்னை யருள்.

98

ஏனத் துருக்கொண்ட வெம்மானைக் கண்டுசொலா
மீனத் தடங்கண்ணாள் மெய்தளர்ந்தாள் - கூனற்
பிறைதொழிலும் வேண்டாள் பிணைமலரும் வேண்டாள்
குறையவன்மால் தோழிநீ கூறு.

99

பால னுரையின் பயனறிய மாட்டாது
சாலக் கனன்றவனைச் சாதிக்கக் - கோலும்
கொடியானை மாய்த்துக் குழுவியை முன்காத்த
நெடியானை நன்மனமே நேடு.

100

எப்பொருளுந் தந்தருளு மேந்திழையாள் நின்மார்பிற்
றப்பறவே நிற்கத் தரித்திரன்போல் - ஒப்பற்ற
மாவலிபால் செல்லும் வகையென்கொல் மாயவனே!
மூவடிமண் ணீயிரக்க முன்.

101

வைய மளந்தானை வார்கடலின் மேயானைத்
துய்ய வரவிற் றுயில்வானைச் - செய்ய
மலருகந்த மானை மணந்தானை யன்பர்
நலமுகந்த நாதனையே நாடு.

102

பூசரரை வாட்டும் புவிவேந்தர் மாமுடிகள்
ஆசற முன்வீழ அவதரித்து - வீசும்
மழுவாயுதங் கொண்ட மாயவனே யன்றோ
தொழுவார் துயர்க்குத் துணை. 103

சங்கற்ப மற்றுத் தனியே சிறிதிருக்க
எங்கட் கருள விரங்காயோ - செங்கைச்
சிலைவளைத்த சேவகனே சேயிழைக்கா முன்ன
மலைவளைத்த வாரமுதே யன்று. 104

கழல்கொண்டு முன்னங் கடுங்கானஞ் சென்ற
நிழல்மணி வண்ணா நினையே - தழல்வண்ணன்
போற்றிப் புகழுரைப்பப் பொல்லா விரவொழித்தா
யாற்ற வடியேற் கருள். 105

இன்பம் பயக்கு மிருணீங்கு நம்மனத்துத்
துன்பந் தனையொழித்துத் தூய்தாக்கும் - வன்பரல்சேர்
கானந் தனைக்கடந்து காரரக்கர் போரழித்த
வானந்தா னந்த னடி. 106

தந்தை யுயிர்துறக்கத் தாய்மார் தளர்ந்தலற
நைந்து நகர நனிவருந்த - எந்தாய்முன்
மைப்படியு மேனி வருந்த நெடுங்கானம்
எப்படிநீ சென்றா யியம்பு. 107

செம்பொற் சிலைதரித்துச் சேயிழையும் பின்தொடரத்
தம்பிக் கரசளித்துத் தாயின்சொல் - நம்பிமுன்
வெங்கானஞ் சென்ற விறலோன் பதமன்றி
எங்காம் புகன்மனமே யின்று. 108

பைம்பொன் முடிதுறந்து பாரிழந்து தேவியொடும்
வம்பு மலரடிகள் வாட்டமுற - நம்பா
கடுங்கானஞ் சென்ற கதையை நினைத்தால்
ஒடுங்காதோ வென்னெஞ்ச மோய்ந்து. 109

வனங்கடந்து வானவர்க்கா வாளரக்கர் மாய்த்த
கனங்கொண்ட மாமேனிக் கண்ணே! - முனங்கொண்ட
தீவினையேன் றுன்பம் சிதறக் கடைக்கணிப்பின்
மேவிடுவ லின்பம் விரைந்து. 110

வைய மிரங்க வனத்து நடையுருந்த
ஐய னடியை யடைந்தக்கால் - துய்ய
துரியநிலை மேவத் துணையாகு முய்ய
வரிய வழியா மது. 111

தம்பி மொழிதவிர்த்துத் தாரத்தின் மென்மொழியை
நம்பி வனத்தி னனியுழன்று - வெம்பிக்
கொடுத்துன்ப மேவிக் குவலயத்தைக் காத்த
அடுஞ்சிலையா யென்னி யளி. 112

நங்கைக் கிடரொழித்து நன்முனிவர் வெந்துயரைப்
பங்கப் பட வொழிக்கும் பண்பினதாம் - தங்குபுகழ்
வண்ணங் கரியன் வளையாழி யங்கையன்
தண்ணந் துளவன் சரண்.

113

நின்னடியிற் சேர்ந்த நிமல விபீடணற்குப்
பொன்முடியைச் சூட்டும் புரவலனே! - என்னுடைய
வல்வினையைப் போக்கும் வகையறியா யென்கொலிது
சொல்லரியாய்! காரணத்தைச் சொல்?

114

வேறு

நெடியானே நின்னை நினைந்துருகி நிற்குங்
கொடியாளை யென்னோ குலைத்தாய் - படிமேல்
துடிநேரிடை யாட்குத் துன்பமுன் செய்தாய்
அடிசார்ந்து வாழ்த லரிது.

115

வாரார்ந்த கொங்கை மடவா ளுவந்துறையும்
தாரார்ந்த மார்பன் றனிமுதலான் - போராரும்
தேரார்ந்த வாளரக்கன் றேயச் சரந்தொட்ட
காரார்ந்த மேனியனைக் காண்.

116

வனகரிக்கு முன்னின்றான் வானவர்கள் போற்றுந்
தினகரனை முன்மறைத்த தேவன் - நினையின்
கனகனுரங் கீண்ட கையுகிரா னம்மான்
அனக னடியே யரண்.

117

Our Websites

வேறு

விடந்தாங்கு வாளரவின் மேவிக் கிடக்கும்
கடந்தாழு மால்களிறறைக் கண்டு - மடந்தாங்கு
நன்னெஞ்சே சேரற்கு நாடாது நாரியர்பா
லின்னஞ்செல் கின்றனையே யேன்? 118

காரரக்கர் சேனை களத்தவியக் கார்முகத்து
வார்கணைகள் தொட்ட வரைமார்பா - நேர்முகமாச்
சீறிவரு மிவ்விருளைக் கண்டு சிலைநுதலா
ளுறடையா வண்ண முரை. 119

தின்று கொழுத்துத் திரியுஞ் சிறியோர்பால்
சென்று மடநெஞ்சே சேராதே - குன்றின்
முழையுறைந்த வானரத்தை மொய்ப்புடனே காத்த
மழைமுகிலை நன்னெஞ்சே வாழ்த்து. 120

நாடு துறந்து நகர்துறந்து வானவர்க்காக்
காடு புகுந்த கருங்களிறறை - வீடுபுகல்
வேதங்கள் காணா விழுப்பொருளை நாடுவேற்
கேதங்க ளுண்டோ வினி. 121

செந்திருவி னாயகனைத் தேவர் பெருமானை
மைந்துடைய வில்லை வளைத்தானை - நொந்து
தனையடைந்த தொண்டர் தமையளிக்கு மின்பக்
கனவுருவை நெஞ்சே கருது. 122

Our Websites

மானருகில் நிற்க மறித்துமொரு மானுக்கா
வேனோ வழன்றா யிறைவனே? - வானமுகில்
மாமழைதா னிற்க மதியாது கானனீர்
போமது போல் நெஞ்சிற் புரிந்து. 123

நெஞ்சங் கனன்று நிமிர்வில்லின் மொய்கணைக
ளஞ்சத் தொடுத்த வரக்கணைமுன் - கஞ்சப்
பிரமன் கணையால் பிரிந்துடலம் வீழ்த்தும்
பரமன் பதமெனக்குப் பற்று. 124

பைம்பொன் முடிசிதறப் பாய்பரியுஞ் சாய்ந்துவிழச்
செம்பொற் சிலைமுறியத் தேரொழிய - வும்பர்
மனமகிழ ராவணனை வாளமருள் வீழ்த்த
கனமுகிலை நெஞ்சே கருது. 125

வம்பவிழுங் கூந்தன் மடமா னுடனாக
வெம்புநெடுங் கான்புகுந்த வேழத்தை - நம்பிக்
கருத்திருந்து கின்றேன் கடுவினைக ளென்னைக்
கருந்திருத்த மாட்டா கறுத்து. 126

மான்பிடித்துத் தாவென்ற மாணிழையின் சொல்விரும்பிக்
கான்பிடித்துச் சென்றோர் கடுங்கணையால் - வான்பிடிக்க
மாரீ சனைக்கொன்ற வள்ளலே யென்மனத்து
ளோரீச னாவா னுவந்து. 127

கும்பமுனி தந்த கொடுமரத்தாற் கோளரக்க
ரும்ப ரடைய வொழித்தருளிச் - செம்பொன்
முடிகவித்து வீடணற்கு மொய்குழலை மீட்ட
வடிகளென் னெஞ்சத் தரண்.

128

செங்கட் சிலைதரித்துச் சேண்விளங்கு மாமுகில்போல்
கங்கைக் கழனோவக் கானகத்து - மங்கைக்
கிடரொழிக்கச் சென்ற வியல்பை நினைந்தால்
தொடருமொ வெம்பிறவி சொல்.

129

அன்ன மறியா ளணிமலருந் தானணியாள்
கன்னல் மொழியாள் கதியென்னே - முன்ன
மொரு கொடிக்கா வாழி யுயரணையைச் செய்தாய்
வருகொடிக்கு நல்காய் வரம்.

130

சிறந்த பெரும்புகழ்சேர் தேவர்க்கா நீச
ரிறந்துபட நூறி யிலங்கை - யறந்திகழும்
வீடணற்குத் தந்த விறலோனே யென்னெஞ்சத்
தீடணைக ணீங்க விரங்கு.

131

முயன்றும் பயனறியேன் மொய்வினையை நீக்க
அயன்றன் விதியறிவா ராரோ? - வயந்தங்கு
நின்மாயை வல்லபத்தை நீக்க வெனக்காமோ
பொன்மாணைக் கொன்றாய் புகல்.

132

உவந்து மடநல்லா ஞன்புயத்தை மேவச்
சிவந்த விழிகொண்டு செற்றாய் - பவந்தன்னை
நீக்கு நெடியானே நின்னையுமென் னேரிழையாள்
காக்க நினைத்தல் கடன். 133

கடஞ்சென்று கானோவக் கார்முகிலே நங்கை
யிடஞ்சென்று மென்கனிக ளேன்று - தடம்புயத்து
வாலி வலியழித்த வன்றிறலே யென்மனத்தைக்
கோலி யெழுந்த குணம். 134

வெய்ய வனங்கடந்து வேத முதல்வன்சொற்
செய்ய விலங்கையினிற் சென்றருளித் - துய்ய
விளங்கிழையைக் கண்டு விதமுரைத்த தூதை
யுளங்குளிர நெஞ்சே வுரை. 135

என்றின் குலத்துதித்த எம்மா னிலங்கருவிக்
குன்றின் பதிவிருந்த கொற்றவனைத் - துன்று
மருங்கலைசேர் மாருதியா லன்புருக நட்டாய்
நெருங்கென் மனத்துறைய நேர். 136

மங்கைக் கிடர்கடிந்த மாய னடிக்கமலம்
தங்கத் தரியாத் தலையெதற்காம் - செங்கைச்
சிலைதரித்து வெங்கானஞ் சென்றரக்கர் மாளக்
குலவுபுகழ் மேவக் குறித்து. 137

சார்ந்துவந்து நல்லுருவந் தாய்போலத் தாங்கிக்
கூர்ந்த நடுவிரவிற் கோறற்கா - வாய்ந்த
கடுவிடத்தைப் பூசிக் கனதனத்தைத் தந்தாள்
மடிவடையச் செய்தானை வாழ்த்து.

138

உழல்மனமே யுத்தமனை யுன்னித் தொழுது
விழன்பிறவி நீக்க விரைவாய் - குழலாதி
ஆநிரையை மேய்த்த வடலாழி யண்ணலே
தீநிரய நீக்குந் தெளி.

139

ஓரா துழல்நெஞ்சே யுத்தமனை யெக்காலும்
நேராக நின்று நினைகுவாய் - சீராயன்
தன்னடியைப் போற்றுந் தகையினார்க் கன்றோத
னின்னுலகை யாக்கு மியைந்து.

140

பாழிப் பெரும்புயத்துப் பாண்டவர்க்கா வன்றமரி
லாழிப் படையெடுத்த வம்மானைத் - தாழிக்கு
வீடருளுந் தாளானை வெந்நரகஞ் சேராது
நீடருள நெஞ்சே நினை.

141

நெஞ்சி னிருணீங்கி நேயம் பெறநின்பொற்
கஞ்சத் திருவடியைக் காட்டுதற்குத் - துஞ்சும்
மழலைச் சிறுகுழவி மாமறையோற் கீந்த
குழலைத் தருவாயாய் கூறு.

142

சங்காழி யங்கைத் தனிமுதலே சார்ந்தவர்க்கு
மங்காத வின்ப மகிழ்ந்தீவாய் - பொங்காத
பாண்டவர்க்கு வாழ்வளித்த பைந்துளவ மாமுடியாய்
யீண்டெமக்கு நல்கா யியைந்து. 143

நெஞ்சிற் கறைகொண்ட நீசர்தங் கூட்டத்துக்
கொஞ்சிக் குலவிநீ கூடாதே - பஞ்சவர்க்குப்
பாரளித்த வையன் பதமலரை யெஞ்ஞான்றும்
நேரகத்து நிற்க நினை. 144

கஞ்சத் துறையுங் கனங்குழையா டன்னொடுமென்
நெஞ்சத் துறைய நெடுமாலே - வஞ்சச்
சகடுதைத்த தாண்மலரோய் தண்டுளவத் தாரோய்
பகடொழித்த பண்பாளா பார். 145

நினைப்பில்லா மாக்க ணினையகிலே னெஞ்சிற்
றினைப்பொழுது நீக்கேன் சிறியேன் - பனைத்தாள்
மதகரிக்கு முன்னின்ற மாயவனை யெங்க
ளிதகரனை யெப்பொழுது மேன்று. 146

அடியாற் படியளக்கு மாயிழைக்கா முன்னம்
விடையே ழுடர்த்தருளும் வேய்த்தோள் - மடமானைத்
தண்டுளவ மார்பிற் றரிக்குங் கழனினைக்கும்
தொண்டர்தமை நீக்குந் துயர். 147

இனியுண்டோ நன்னெஞ்சே யெம்பெருமா னம்மைத்
துனிநீக்கிக் காக்குந் துணைவன் - கனவிளவின்
காயுதிர்த்துப் பேயின் கடுவிடத்தை யுண்டருளும்
சேயுதிக்கச் சென்மம் செறிந்து.

148

எந்தா யுனதடியை யேத்தித் தொழுவேனை
நந்தா தளிக்க நயவாயோ - பைந்தா
ரருச்சுனற்குத் தேரூர்ந்த வம்மானே நாகத்
தருச்செறியுங் கைத்தலத்தாய் தந்து.

149

தாட்கமலம் நெஞ்சிற் றரிக்கத் தமிழேனை
யாட்கொள்ள வாராயோ வண்ணலே - பூட்கைப்
பொருமதத்து வேழத்தைப் போர்விசயன் றன்னால்
செருவொழித்த சேவகனே செப்பு.

150

பெய்வளையார் மாயப் பிணக்கிற பிணிப்புற்றே
யுய்வகையை யோரா துழல்நெஞ்சே - மைவண்ணத்
தாயர் கொழுந்தை யருமறையி னுட்பொருளைத்
தூய வழுதைத் தொழு.

151

பாதம் சிவப்பப் பழுதற்ற பாண்டவர்க்கா
வேத மறியா விழிப்பொருளே - தூதனாய்ச்
சென்ற திறத்தைச் சிறிது நினைத்தக்கால்
குன்றாதோ வெவ்வினையின் கோள்.

152

தேர்த்தட்டின் முன்னின்று செம்பொருளை நீயுரைக்கப்
பார்த்தன் தெளிந்த பயனென்கொல் - பேர்த்தவனும்
பிள்ளை யுயிர்துறக்கப் பேதை கலங்குவதேன்
உள்ளற் கரியா யுரை.

153

வஞ்சினமுங் குன்ற வளையாழி கைக்கொண்டு
வெஞ்சினத்தால் வீடுமனை வீட்டுவான் - கஞ்சத்
திருவடிகள் நோவத் திருத்தேர் துறந்த
கருமணியை யென் கண்ணே காண்.

154

பாம்பணையின் மேவிப் படுகடலுட் கண்டுகிலும்
தேம்புணர்ந்த தண்டுளவத் தேவர்பிரான் - வரம்பரிமாத்
தேர்நின்று பார்த்தன் தெளியத் தெரிந்துரைத்த
நேர்பொருளை நெஞ்சகமே நேடு.

155

அளியுறையு மென்கூந்த லாய்ச்சியர்முன் வெண்ணெய்க்
கிளிவரமுன் கூத்துகந்த வெந்தாய் - நளினமலர்
வாள்விழியா ளென்றன் மடமான் றுயரொழித்து
நீள்விழியால் காக்க நினை.

156

பின்னை திறத்துப் பெருவிடையேழ் செற்றுகந்த
மன்னை மறந்தக்கால் வாராதோ - கன்மப்
பெரும்பிறவி வீழ்ந்து பிணிபட் டுழலும்
நெருங்குதுயர் நெஞ்ச நிறைந்து.

157

பண்ணுலவு மென்மொழியும் பயங்கயத்து நீள்விழியும்
மண்ணுலவு வாயும் மணிவயிறும் - கண்ணிலவ
வாராயோ மாமுகிலே மாமறையோன் றுன்பொழித்த
காராயோ என்னின் கருத்து.

158

பிணிப்புண் டுரலிற் பிறழும் பெருமானை
மணிக்கொண்டல் மேனி மணியைத் - தணிப்புண்ட
நெஞ்சத்து மேவ நினைந்தக்கால் நீங்காதோ
வஞ்சக் கடுநோய் வறண்டு.

159

சுரிசங்கங் கைக்கொண்டு தொல்லரசர் மாளப்
பரிசுமந்த தேரேறிப் பார்த்தன் - வரிசிலையான்
வானுலகை மேவும் வகைபணித்த மாயன்றன்
தேனுலவு தாமரைத்தாள் சேர்.

160

ஆயர் கலங்க வருங்கன் மழைதடுத்த
தூய வமுதைத் தூரியத்தைத் - தீய
மனமுடையோர் காணா மணியை நினையின்
வினையொழிவை நெஞ்சே விரை.

161

விளவின் கனியுகுத்து வேய்புரையு மென்றோ
ளிளமயிலை யொக்கு மெழிலா - ருளமுருக
மென்றுகிலை முன்கவர்ந்த வேதப் பெரும்பொருளே
வன்றுயரை வாட்டு மருந்து.

162

சேராத கஞ்சன் றிறல்விளங்கு மென்கஞ்சி
யீரா வழித்தவனை யெம்மானைத் - தீராத
மெய்யன்பு கொண்டு விரைந்து வணங்குதியேல்
பொய்யொழியும் நெஞ்சே புகல். 163

பேச்சுக் கடங்காப் பெரும்புகழான் பெய்வளையா
ரேச்சுக்குகந்த வெளியன் காண் - நீச்சுக்
கடங்காத மாமடுவி லாரழனா கத்தின்
படங்காண வாடும் பரன். 164

அறியாத வாண னரும்புயங்கள் வீழக்
குறியாக வாழிதனைக் கொண்டான் - வெறியாரும்
தண்டுளவ மின்றித் தளிரியலு முய்யுமோ
வண்டுறையு மென்குழலீர் வாய்ந்து. 165

நெஞ்சந் துடிக்க நிலைதளரு மேந்திழையைக்
கஞ்சத் திருக்கரத்தால் காவாயோ - வஞ்ச
விளவுருவங் கொண்ட விறலோனை மாய்த்த
களவுருவா! வென்னோ? கருத்து. 166

நெஞ்ச மறியா நிமலப் பெரும்பதவி
எஞ்சா தடைய வினிவிரும்பின் - நெஞ்சே
உறிமருவும் வெண்ணெயினை யுண்டுகந்த வாயன்
வெறிமலர்ச்செஞ் சேவடியை வேண்டு. 167

கேள்விக் கரைகடந்த கேடில் விழுப்பொருளைக்
கோள்விக் கினமொழிக்கும் கோவலனை - வேள்விக்கு
நாயகனை நான்மறைகள் நாடுந் தனிமுதலைத்
தூயகமே நிற்கத் துணி. 168

பேசாத பேச்செல்லாம் பேசும் சிசுபாலன்
காசார் மணிமுடியைக் காசினியில் - கூசாது
வீழப் படைதொட்ட வேதியனை யேத்தாது
வாழப் படுமோ வழுத்து. 169

கொங்குறையு மென்கூந்தற் கோவியர்தம் வார்துகிலைப்
பங்கமுறக் கொண்டகன்ற பான்மையனே! - நங்கையிவள்
செங்கை வளையுந் திகழ்கின்ற வாழியையு
மங்ஙனநீ கொள்ள லழகு. 170

சேயிழையை மார்பிற் செறித்தானைச் செங்கரத்துப்
பாயொளிசே ராழி பரித்தானைத் - தாயுருவின்
வெங்கட் கடும்பேய் விடமுண்ட வித்தகனைக்
கங்கைக் கழலானைக் காண். 171

ஆயர் நெடுங்கயிற்றி னாப்புண்டு மாவுரலில்
தூய கரிபோலத் தோற்றுமால் - சேயுருவில்
நீற்றை யணிந்தானும் நீண்மலரின் மேலானும்
போற்றிப் புனைந்த பொருள். 172

படநாகப் பாயலான் பைந்துழாய் மாயன்
விடநாக வெங்கொடியோன் வீடக் - கடனாத்
தனஞ்சயற்குத் தேரூர்ந்த தாமோதரன் காண்
மனஞ்சயிக்க வல்ல மருந்து. 173

மருந்தின் பொருட்டா மணியாழி முன்னம்
திருந்தக் கடைந்த திறலோன் - விருந்தாக
வில்விதுரன் புன்குடிலில் மேவு மெளியன்காண்
வல்விரையு மென்மனத்து வந்து. 174

பண்தங்கு மின்சொற் பவளத் திருச்செவ்வாய்
மண்தங்கக் கண்டு மதிமயங்கப் - பெண்கொடிக்கு
நீளுலகந் தன்வாயிற் காட்டு நிமலோன்றன்
தாளுலவு மென்மனத்துத் தான். 175

வந்தெதிர்ந்த மல்லர் வலியழித்து வன்மருப்புச்
சிந்துரத்தை வானிற் செலுத்தினான் - சந்தக்
கழல்பணிந்து வாழ்த்திக் கருத்தில் நிறுத்த
அழல்வினையு நீங்கு மயர்ந்து. 176

உறிகமழும் வெண்ணெ யுவந்துண்ட வாயன்
வெறிமலர்த்தாள் மேவ விரைமின் - நெறியறியாக்
கன்மக் கடலிற் கவிழ்ந்துழலும் மாந்தர்காள்
சன்மக் கழிவுறுவீர் சார்ந்து. 177

நீலத் திருவுருவங் கொண்டு நிறைநெஞ்சில்
கோலத் துடனே குளிர்ந்திருக்க - மேலைக்
கொடுவினைநோய் நீங்கிக் குளிர வுடல
மடுகளிற்றா யம்மா னருள்.

178

வஞ்சச் சகடுதைத்த வள்ளா லுனதடியென்
நெஞ்சத் திருத்த நினையாயோ - கஞ்சத்
திருப்புதந்த மான்சே ரெழின் மார்பா வென்னைக்
கருப்புதா வண்ணங் கணித்து.

179

நக்க னறியான் நளினத்தான் தானறியான்
புக்குழலு நெஞ்சர் புகலுவரோ - தொக்கமலர்
வம்பணியு மென்குழலார் வைத்ததயி ருண்டருளும்
செம்பவள வாயான் திறம்.

180

மல்லர் மடிய மதமா மருப்பொடிய
வில்விழவு செய்த விறல்மாமன் - தொல்லைமுடி
போய்வீழ முன்னம் பொருதானை வெவ்வினையின்
நோய்நீங்க நெஞ்சே நுவல்.

181

புன்முறுவல் கொண்டு பொருகயற்க ணாய்ச்சியரை
வின் மருவுங் கையால் விழைந்தணைந்தாய் - அன்மருவுங்
கூந்தன் மடமானைக் கூடுதற்கு மெல்லணையாப்
பாந்தண் மிசைக்கிடந்தாய் பார்.

182

ஆயர் மகளி ரருந்துகிலை முன்கவர்ந்த
தூயன் மலரடியைத் துன்னாது - மாய
மடவார் வலையுள் மயங்கிக் கிடக்கும்
விடரின் பிறப்பன்றோ வீண். 183

பாந்தட் கொடியானைப் பாரதத்து முன்கொன்று
காந்தட் டிருக்கரத்துக் காரிகைக்குக் - கூந்தல்
முடித்தருளும் ஞான முதலே யடியேற்
கடித்துணையை நல்க வருள். 184

சொல்லற கரியானைத் தோமில் குணத்தானை
மல்லர்க் கரியான மாமணியைப் - புல்லற்குப்
போதுமோ சொல்லீர் புனையுழையீ ரல்லாக்கால்
சாதுமோ சொல்லீர் தளர்ந்து. 185

கொங்கைக் குவடு குழையத் தழீஇக்கொண்
டங்கங் குளிர வணையேனோ? - துங்க
விடையானும் நான்முகனும் மேவரிய மாயன்
நெடுமேனி யின்பம் நிறைந்து. 186

மனத்துறையு மாலை மதியாது தீயோ
ரினத்துறைய நெஞ்சே யெழாதே - தனத்துறையும்
மாவிடத்தை யுண்டு மருதிடைபோய் நின்றானை
நாவிடத்து நிற்க நவில். 187

செய்ய திருவடியென் சென்னிக் கணியேனே
லுய்ய வழிபிறிது முண்டுகொலோ - பைய
விடவரவ மேனடித்த வேத முதல்வ
னிடமுறைய வென்மனத்து ளின்று.

188

குடையா மலையெடுத்துக் கோநிரையைக் காத்த
வடலாயா! வுன்னை யடைந்தேன் - தடையாரு
மைம்புலனைச் செற்றிட் டறிவை யுனதடிக்கே
யின்புறநீ நிற்க விரங்கு.

189

ஆய ரிளங்கொழுந்தை யம்மானை யச்சுதனைத்
தூயர் மனத்துறையுந் தோன்றலை - மாயப்
பிறப்பொழிக்கும் பெம்மானைப் பேராழி யானை
மறப்பொழிய நெஞ்சே வழுத்து.

190

பைந்துளவத் தாரானைப் பாவையர்தம் மெய்தோயும்
மந்தரநேர் திண்புயத்து மாயோனைச் - செந்திருவின்
நாயகனை நான்மறையி னற்கனியை வெம்பிறவித்
தீயகல நெஞ்சகமே தேர்.

191

வெய்ய படையொழித்து வேண்டாதார் மாண்டொழியத்
துய்ய வளைமுழக்குந் தூயோனே - நையும்
துடியிடையாள் சோர்வகற்றித் தொல்லருளாற் காக்கத்
தடையுண்டோ சொல்லாய்நீ சற்று.

192

தீர்த்தம் பலமுழுகிச் செய்தவங்கள் செய்தாலும்
சீர்த்த மதியீர் சிறப்பில்லை - பார்த்தனுக்குக்
குற்றேவல் செய்து குருகுலத்தோர் வானேறப்
பொற்றேரி னின்றான் புகல்.

193

விடையேழும் வென்ற விறலோய்! விளங்கு
குடையாகக் குன்றொன்றைக் கொண்டாய்! - கொடை
மாவலிபால் மூவடியா மண்ணுலகை முன்னளந்த
சேவடியென் சென்னிமிசைச் சேர்.

194

அண்டர் துயர்நீக்கு மன்பரகத் தேநிற்கும்
பண்டகலி சாபம் பறிக்குமால் - கொண்டல்போல்
தெண்டிரையிற் கண்வளருந் தேவர்பிரான் செங்கமலத்
தண்டுளவத் திண்கழலே தான்.

195

தண்டுளவத் தானைத் தனித்து வனங்கடந்த
புண்டரிக பாதப் புரவலனை - வண்டுவரை
மன்னவனைத் தன்னடியார் மாமனத்து ளார்வத்தாற்
சொன்னபடி செய்தவனைச் சொல்.

196

கோலத் திருவுருவங் கொண்டு குரைகடல்குழ்
ஞாலத்தை முன்னொருகால் நல்கினையே! - யேலக்
கருங்குழலாள் மெய்யணைந்து காவாயோ வேயி
னிருங்குழலா யெந்தா யியம்பு.

197

கழலாற் படியளந்த காகுத்தா! வேயின்
குழலாற் குளிர் நிரையைக் கொண்டா - யழலாரும்
வேற்கண்ணாள் வெந்துயரம் வீட்டாயோ பாம்பணையிற்
பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்வாய் பார். 198

நாரா யணனே நமவென் றுனையடைந்தே
னாராயி னற்கதிநீ யாதலினாற் - நீராத
என்வினைதா னீங்க வெழிற்கமல மெல்லடியென்
சென்னிமிசை வைப்பாய் சிறந்து. 199

பொற்குன்றின் மீது பொலியும் கருமுகில்போல்
நற்கருடன் மேல்விளங்கும் நாரணா - யெற்கு
னெழிலுருவங் காண விரங்காயோ யெய்க்கும்
பொழுதினிலென் முன்னே புரிந்து. 200

திருமால் வெண்பா முற்றிற்று
